

The English version of this Decision immediately follows

ועדת הערר לענייני משמעת - המרכז הבינתחומי הרצליה

לפני : **ד"ר הלל סומר**
פרופ' אורית טיקוצינסקי
עו"ד אור קרבקי
- יו"ר הוועדה
- חברת הוועדה
- חבר הוועדה

המערערת : **סטודנטית פלונית**
ע"י ב"כ, מר תום נדיל

נגד

המשיב : **המרכז הבינתחומי הרצליה**
ע"י ב"כ, גב' אורלי שקד, הקובלת בענייני משמעת

ערעור על פסק דינו של הממונה על המשמעת עו"ד שלי מלכה
שניתן בתיק משמעת 3/2019 ביום 7 במאי 2019.

תאריך הישיבה : 5.12.2019

החלטה

מבוא

לפנינו ערעור על פסק הדין ועל גזר הדין של הממונה על המשמעת, במסגרתו המערערת הורשעה במעשה הונאה בעבודת בית, לפי סעיף 4(2) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי, בכך שהגיש עבודה אקדמית שחלקים ממנה הועתקו מעבודתה של חברתה ללימודים והושתו עליה עונשים של הרחקה בפועל מלימודים למשך סמסטר אחד ; פסילת העבודה ; והרחקה על תנאי למשך שנה אם תורשע שוב בהונאה או מצג שווא בעבודת בית, כאשר התנאי יעמוד בתוקפו עד לסיום שנת הלימודים תשפ"א.

לאחר מתן פסק הדין ניתנה החלטה נוספת שאפשרה למערערת, לבקשתה, לדחות את ריצוי העונש לסמסטר השני של שנת הלימודים תש"פ, וכן הותר לה ללמוד גם במהלך סמסטר ההרחקה בקליניקה שנתית, שכן תכנית הלימודים אינה מאפשרת במקרה זה הרחקה אפקטיבית מסמסטר אחד בקורס זה.
ביום 5 בדצמבר 2019 קיימנו דיון בתיק ובו שמענו את הסטודנטית המערערת, בא כוחה ואת הקובלת.

הדיון בפני הממונה ועובדות המקרה

העובדות כפי שתוארו בידי הממונה על המשמעת בהחלטתו הינן כדלקמן :

1. במסגרת קורס אקדמי נדרשו הסטודנטים להגיש עבודה אקדמית שמשקלה 10% מהציון הסופי. בעת בדיקת העבודות התגלה דמיון מחשיד בין עבודתה של המערערת ובין עבודתה של פלונית. משכך, הנושא הועבר לבירור משמעתי כאשר בתחילה שתיהן נחשדו בהעתקה. בשימוע שנערך להן אצל הקובלת התברר כי המערערת ביקשה מפלונית לעיין בעבודתה. פלונית נענתה לבקשתה והעבירה לה את טיוטת עבודתה. לאור זאת, הוחלט להמשיך בהליכים המשמעתיים אך ורק כנגד המערערת בחשד להעתקה בעבודה אקדמית.

2. בדיון עצמו המערערת שבה והודתה על אתר כי העתיקה קטעים מעבודתה של פלונית. לטענתה, היא טעתה בשיקול הדעת בעת כתיבת העבודה כאשר הסיבה לטעות זו מקורה באירוע אישי שאירע במשפחתה שנה קודם לכן וגרם לטלטלה בחייה. המערערת הודתה כי השתמשה בעבודה של פלונית "יתר על המידה" ולמעשה העתיקה מעבודתה של פלונית. הממונה על המשמעת קבע כי "קטעים נרחבים מאוד מעבודתה של הסטודנטית הועתקו מילה במילה מעבודתה של פלונית וקטעים אחרים הועתקו עם שינויים קלים. ניכר כי עבודתה של הסטודנטית אינה פרי עמלה ועבודתה מבוססת רובה ככולה על עבודתה של פלונית הן במבנה העבודה והן בתוכנה".
3. הממונה על המשמעת קבע עוד כי "חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה מדברות בעד עצמן. הסטודנטית הגישה עבודה שחלקים נרחבים ממנה הועתקו מילה במילה מעבודתה של פלונית. מדובר ברף הגבוה של עבירות ההונאה. ברי, כי הדבר דרש תכנון והכנה מוקדמים ואין מדובר במעידה של רגע. יוטעם, כי הגם שמשקל העבודה נמוך יחסית, אין הדבר מפחית מחומרת העבירה. לא די בכך שהסטודנטית ניסתה להערים על סגל ההוראה עת הגישה עבודה אקדמית מועתקת - תוך ניסיון לקבל קרדיט אקדמי שלא אליבא דכישוריה - היא אף ניצלה את טוב ליבה של חברתה ללימודים עת עשתה שימוש פסול בעבודתה וגררה אותה להליך משמעתי כחשודה בהעתקה".

הערעור

4. המערערת אינה מערערת על הרשעתה, אלא רק על חומרת העונש ובפרט על עונש ההרחקה בפועל לסמסטר אחד שנגזר עליה. לערעור מספר נימוקים, שאליהם נתייחס להלן במסגרת הפרק "דיון והכרעה".

דיון והכרעה

5. כפי שכבר נקבע בהחלטות רבות של ועדת ערר זאת בעבר, ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה על המשמעת. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה ולמגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהיעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר.
6. כך במיוחד לעניין הענישה. ההתערבות בענישה של הממונה על המשמעת אינה נעשית כדבר שבשגרה. רק מקום שבו מוצאת הוועדה כי הענישה היא **בלתי סבירה** בנסיבות העניין, היא תתערב בהחלטת הממונה על המשמעת לגבי העונש הראוי.
7. בראשית הדברים נעיר כי במסגרת כתב ערעור יש לדייק בטענות ובציטוטים מהכרעת הממונה. בהליך שלפנינו בא כוחה של המערערת ציטט באופן לא מדויק את הכרעת הממונה על המשמעת במסגרת הערעור. יש להקפיד להבא על ציטוטים מדויקים. עם זאת מצאנו להניח כי מדובר בשגגה ולכן לא באנו חשבון עם המערערת בגין אי-דיוקים אלו.

טענה ראשונה – חריגה ממתחם הענישה המקובל

8. המערערת טוענת כי העונש שהוטל עליה חורג ממתחם הענישה.

9. יוער כי סעיף 3(ג) לתקנון המשמעת קובע כי **"עונש הרחקה חמור (עפ"י החלטת הממונה על המשמעת) יחול על סטודנט שימצא שהעתיק עבודה שמחברה לא נתן את הסכמתו לכך."** סעיף זה משלים את סעיף 3(ב)(5) לתקנון הקובע עונש הרחקה מינימלי לסמסטר אחד לתלמיד שסייע בהעתקה על ידי מתן אפשרות עיון בעבודתו, ומבטיח ענישה חמורה הן במקרה שההעתקה היא תוצאת תיאום מכוון בין שני הצדדים והן במקרה שצד אחד הערים על משנהו והעתיק ללא ידיעתו והסכמתו.
10. משקבע התקנון חובה להטיל "עונש הרחקה חמור", הטענה לפיה עונש הרחקה לסמסטר (שבו ניתנה הרשות ללמוד קורס אחד בכל זאת) הוא עונש בלתי סביר במידה המצדיקה את התערבות ועדת הערר אינה יכולה להתקבל. עונש הרחקה לסמסטר הוא, בפועל, עונש ההרחקה הנמוך ביותר האפשרי.
11. בא-כוחה של התלמידה הפנה אותנו לשתי החלטות משמעת אחרות (7/2019, 9/2019) אשר בהן ניתן עונש של עיכוב זכאות לתואר במקום עונש הרחקה. עיון בהחלטות אלו מעלה כי הן ניתנו שתיהן במקרה של תלמידים בשנת לימודיהם האחרונה, אשר כבר שובצו להתמחות, ולכן במקרה שלהם עונש הרחקה לסמסטר היה גורם בפועל לענישה ממושכת הרבה יותר בהמשך מסלול חייהם ולביטול ההתמחות אליה התקבלו למועד מסוים. בנסיבות אלו, החלטת הממונה על המשמעת להמיר את ההרחקה בפועל בעיכוב זכאות לתואר היא אפשרית וסבירה. לא כך הדבר במקרה שלפנינו העוסק בתלמידת השנה השנייה.

טענה שניה – נסיבות אישיות

12. המערערת טענה כי **"אין בהחלטה כל התייחסות לנסיבותיה האישיות אשר הועלו בדיון ועדת המשמעת"**.
13. עיון בהחלטת הממונה מעלה כי טענה זו אינה נכונה. כך כתב הממונה בהחלטתו: **"בשלב הטיעונים לעונש התייחסה הסטודנטית למקרה מסוים שאירע במשפחתה כשנה לפני מועד הגשת העבודה והופיע שוב בסמוך להגשת העבודה. אין זה המקום להרחיב במה דברים אמורים שכן מדובר בנושאים אישיים. לדבריה, מדובר בנסיבות אישיות מיוחדות המצדיקות הקלה בעת קביעת העונש. אציין כי לא מצאתי שאכן מדובר בנסיבות אישיות מיוחדות ואו חריגות אשר יש להביאן בחשבון בעת קביעת העונש."**
14. לדברים אלו אנחנו מסכימים, וממילא מקום בו הממונה ציין באופן מפורש ששקל את נסיבותיה האישיות עת קבע את מתחם הענישה הראוי, דין טענת המערערת בעניין זה להידחות.

טענה שלישית – בהחלטה אין כל התייחסות / התחשבות לכך שהמערערת היא סטודנטית למשפטים

15. לטענת המערערת סטודנטים למשפטים עלולים להיפגע קשות מעונש של הרחקה מספסל הלימודים כגון לגבי דחיית התמחות ואולי אף מאוחר יותר בקבלתם ללשכת עורכי הדין.
16. מבלי להיכנס לכל היבטי טענה זו (ניתן לטעון, מנגד, כי הציפיה מסטודנטים למשפטים המבקשים להיות עורכי דין צריכה להיות לסטנדרט התנהגות גבוה), די אם נציין כי המערערת נמצאת בשלב לימודי שבו לא צפויה פגיעה בהתמחותה (שכן היא טרם החלה בראיונות ההתמחות). באשר לקבלה ללשכה, יש לצפות ולקוות שהמערערת הפנימה את חומרת המעשה, וכי תשמור על טוהר כפיים מלא עד לסיום לימודיה, באופן שבו לא יהיה באירוע חד פעמי זה כדי לפגוע בה בהמשך דרכה.

סיכום

17. לאור כל האמור לעיל מצאנו לדחות את הערעור על פסק דינו של הממונה על המשמעת. עונש ההרחקה מהלימודים למשך סמסטר אחד ייכנס לתוקף אפוא בסמסטר השני של שנת הלימודים הנוכחית, בכפוף לאישור שניתן למעוררת להמשיך את לימודיה בקליניקה המשפטית בה היא לומדת כעת.

החלטה זו תפורסם ללא פרטיה המזהים של המעוררת.
ניתנה היום, 2 בינואר 2020.

$\frac{1}{2} \pi$

עו"ד אור קרבקי

2/0.7

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee - The Interdisciplinary Center

Before:	Dr. Hillel Sommer	Chairman
	Prof. Orit Tykocinski	Committee Member
	Mr. Or Karabaki	Committee Member

The Appellant: **Student A**
Represented by Mr. Tom Nadil

vs.

The Respondent: **The Interdisciplinary Center Herzliya**
Represented by Ms. Orly Shaked, Chief Complainant

Appeal Concerning the Decision of the Disciplinary Officer Adv. Shelly Malka
given in the Disciplinary File 3/2019 on May 7, 2019.

Date of the Session: December 12, 2019

Decision

Introduction

Before this Committee is an appeal on the verdict and the punishment given by the Disciplinary Officer whereby the Appellant was convicted of cheating on a homework assignment, under section 2(d) of the Disciplinary Regulations, for submitting an academic paper part of which was copied from the paper of a peer in her studies and the punishment imposed on her was suspension from studies for one semester, disqualification of the paper and conditional suspension for one year should she be convicted of cheating or deceiving on a homework assignment again, where the condition remains valid until the end of the academic year 2020/2021.

After the decision was given another decision was taken that allowed the Appellant, at her request, to postpone serving the sentence until the second semester of 2019/2020 and she was permitted to study in the yearly clinic during the suspension period, as the program in this case does not allow effective suspension for one semester in this course.

On December 5, 2019 we held a hearing in this case in which we heard the Appellant Student, her representative and the Complainant.

The Hearing before the Disciplinary Officer and the Facts of this Case

1. The students were required to submit an academic paper weighing 10% of the final grade in the framework of an academic course. When checking the papers a suspicious similarity was revealed between the Appellant's paper and the paper of Student B. Thus, the matter was referred for

disciplinary clarification where in the beginning both students were suspected of cheating. During a hearing held by the Complainant it became clear that the Appellant asked to review Student B's paper. Student B agreed to the request and sent her the draft of her paper. Thus it was decided to continue the disciplinary proceeding only against the Appellant with reference to suspicion of copying on an academic paper.

2. During the hearing itself the Appellant admitted again immediately that she copied parts of Student B's paper. She claimed that she made a mistake regarding her discretion when writing the paper and based this claim on a personal event that occurred in her family one year beforehand which had caused her world to be shaken. The Appellant admitted that she used Student B's paper "excessively", and actually copied from Student B's paper. The Disciplinary Officer determined that *"very extensive parts of the Student's paper were copied word for word from Student B's paper and other parts were copied with slight changes. It is obvious that the work of student was not her own and her paper is for the most part based almost completely on Student B's paper both with reference to the format and the contents."*
3. The Disciplinary Officer also determined that *"the severity of the offense and circumstances in which it was done speak for themselves. The Student submitted the paper with extensive parts that were copied word for word from Student B's paper. This is the highest threshold of the offenses of deceit. This required planning and prior preparation and it is not a case of a slip of the moment. It is hereby stressed that even if the percentage of the paper in the final grade is relatively low, it does not reduce the severity of the offense. Not only did the Student try to deceive the teaching staff when submitting an academic paper that is copied – while trying to attain academic credit that is not based on her qualifications – she even exploited the good heart of her peer when she inappropriately used her paper and dragged her into the disciplinary proceeding under the suspicion of copying."*

The Appeal

4. The Appellant is not appealing the conviction, but rather the severity of the punishment of suspension for one semester that was imposed on her. The appeal includes several arguments which I will address in the section "Discussion and Decision"

Discussion and Decision

5. As it has already been determined in many decisions of this Appeals Committee in the past, as a rule the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case and to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline. Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural

justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him) and these aspects will also be examined by the Appeals Committee.

6. Thus, especially with reference to the punishment, intervention regarding the punishment imposed by the Disciplinary Officer is not normally done. Only when the Committee finds that the punishment imposed is **unreasonable** under the circumstances of the case, it will intervene in the Disciplinary Officer's decision concerning the appropriate punishment.
7. First we will note that in the framework of the appeal the arguments and the quotes from the decision must be accurate. In the proceedings before us the Appellant's representative was not accurate in quoting the decision of the Disciplinary Officer in the framework of the appeal. Accurate quotes should be given. Nevertheless we assume that this was a mistake and therefore we did not hold the Appellant accountable for the inaccuracies.

First Argument – Deviation from the Customary Range of Punishment

8. The Appellant argued that the punishment imposed on her deviated from the punishment range.
9. It is noteworthy that section 3(c) of the Disciplinary Regulations states that "A student who copies the work of another student without that student's consent will receive a severe suspension (in accordance with the decision of the disciplinary officer.)." This section complements section 3(b)(5) of the Regulations which determines minimum suspension for one semester for Students who helped another cheat by providing the opportunity to review the paper, and ensures severe punishment both when the cheating is the result of intended coordination between the two parties and when one deceived another and copied without the other's knowledge or consent.
10. Once the Regulations have determined the obligation to impose punishment of "severe suspension", the argument that the punishment of suspension for one semester (in which permission was given to study one course in any case) is unreasonable and justifies intervention of the Appeals Committee cannot be accepted. The punishment of actual suspension for one semester is the least possible suspension.
11. The Representative of the Student referred us to two disciplinary decisions (7/2019, 9/2019) in which punishment of postponement of entitlement to the degree was imposed instead of suspension. A review of these decisions reveals that they both were given when the students were in their final year of studies and were already assigned to their internship and thus in their case suspension for one semester would have caused prolonged punishment much later in their life and cancellation of their internship where they were accepted for a specific period. Under these circumstances, the decision of the Disciplinary Officer to convert actual suspension to postponement in receiving entitlement to their degree was possible and reasonable. This is not so in the case before us which concerns a student in her second year of studies.

Second Argument – Personal Circumstances

12. The Appellant argued that "there is no reference in the decision to her personal circumstances that were brought up during the disciplinary hearing.
13. A review of the Disciplinary Officer's decision reveals that this argument is not true. This is what the Disciplinary Officer wrote in his decision:

"During arguments for punishment the Student related to a certain incident that occurred in her family about a year before submitting the paper, which happened again close to the time of submitting the paper. This is not the place to go into detail about the incident as it concerns a personal matter. These are unique personal circumstances, according to the Student, that justify mitigation when considering the punishment. I will note that I did not find that these were indeed unique and/or extraordinary personal circumstances that should be taken into consideration when determining the punishment."

14. We agree with this, and in any case, where the Disciplinary Officer noted explicitly that he weighed the personal circumstances when determining the appropriate scope of punishment, the argument in this regard should be rejected.

Third Argument – There is no Reference / Account for the Fact that the Student is a Law Student

15. The Appellant Student claims that a law student might be greatly affected by punishment of suspension from studies such as postponement of internship and perhaps even later of being accepted to the Bar Association.
16. Without going into every aspect of this argument (we can argue, in contrast, that from law students who intend to become lawyers the expectation should be a higher standard of behavior), it is suffice to note that the Appellant is in her stage of studies which are not expected to affect her internship (as she has not yet begun interviewing for internship positions). As for the acceptance to the Bar Association, we hope and expect that the Appellant internalized the severity of the act, and she will uphold full integrity until she has completed her studies, in such a way that this one time incident will not have an effect on her future path.

Conclusion

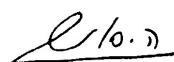
17. In light of the aforesaid we have decided to reject the Appeal of the decision of the Disciplinary Officer. Suspension from studies for one semester will take effect the second semester of the current academic year, subject to the authorization given to the Student to continue her studies in the legal clinic in which she is currently studying.

This decision shall be published without details that identify the student.

Given today, January 2, 2020.

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer, Chairman

Mr. Or Karabaki